

Mappaügyek

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 27. szám, 2019. július 5.

Janó fölordít: téged le kellett volna gurítani a Taigetoszról, Jocó. Sok degenerált kommunista meg zsidó! Kibelezném mindet!

Janótól félek. Túl sok ragasztót kentem, hullámszik a papír, rossz lelkiismeretem nőttön-nő. Érzem, hogy itt van a meós. (Apám érezte meg így az ellenőröket a buszon.) Jön a márkás farmerében, a pánt nélküli fehér blúzában. Ismeretlen erők védik a portól. Filoména átlibeg a műhelyen. Jocót is megdicséri. Filoména fehér virágszirom.

Itt felejtettek a Táltos utcában. Nyilván, mert lassú vagyok. Odaát a Sárga úton folyton pánikban van a csapat. Mindig számolnak. Hány dobozt termeltek, a dobozban hány darab van, mennyit kell legyártani, hogy túlteljesítsék a normát, és akkor mennyivel keresnek többet. Számolnak, ha cigizni mennek, reggeliznek, mikor nincs munka. Kihallom mindenfelől a beszélgetésekből a számokat. Elmondják, mi mindennel jártak jól, mennyi arany ékszert sikerült leszedniük hozzátartozójukról, mielőtt eltemették. A Sárga út a számok birodalma. Mikor először átjöttünk a Táltosba, mintha kisütött volna a nap. Pedig sötét volt még, csak a rádió szólt.